

Teleworking

S modernizací technologií, globalizací a všeobecným rozmachem techniky přicházejí i nové možnosti zaměstnávání. Zkrácené úvazky, pohyblivá pracovní doba – a práce na dálku, tedy teleworking.

Na první pohled pro zaměstnance i zaměstnavatele zajímavá věc – zaměstnanec pracuje z domu (chaty, chalupy, prostě odkudkoli, kde funguje připojení na internet), je odměňován za vykonanou práci a nikoli za odsezený počet hodin v zaměstnání. Zaměstnavateli tak odpadají pronájmy kanceláří, otop, osezené židle, výdaje za klimatizaci, elektřinu a rohožky. Spokojeným se jeví i zaměstnanec, který pracuje, kdy se mu zlíbí, v kteroukoli denní či noční hodinu, může tak velmi dobře využívat své „produktivní časy“ a vyhovět třeba i nestandardním podmínkám rodinného života.

Samé klady, tak proč to nedělají všichni?

Obecně je tento způsob obvyklejší v technických profesích a v zahraničí.

Jeden příklad za všechny – kdesi uprostřed kanadských lesů žije geofyzik Peter. Tento Angličan vlastníma rukama (jak bývá v kraji zvykem) postavil soustavu dřevěných srubů, kde spokojeně žije i s manželkou Brendou. Ta chová koně a provádí v zemi nezvyklou – anglickou drezúru, čím docela šikovně našla díru na trhu kovboji odchovaných koní. Peter má v jednom ze srubů své pracoviště - dvě velké obrazovky, počítač, tiskárnu, satelitní spojení – a teleworkuje. Již léta dodává naftařským gigantům podmořské mapy, které vytváří ze zaslaných dat.

Peter má velkou výhodu – má opravdu výjimečnou sebekontrolu a navíc motivaci – podmořská geofyzika ho nesmírně baví. Pracuje takto již léta – zcela spokojeně v lůně přírody – v souznění se ženou, která by ve městě žít a pracovat nechtěla ani nemohla.